

TZV. HROZNATOVA ZÁVĚŤ

(staročeský překlad)

Ve jménu svaté a nerozdílné Trojice. Já Hroznata, z Boží milosti ze slavného rodu patřícího k předním v Čechách, všem věřícím v Krista, budoucím i současným. Poněvadž to, co z Božího vnuknutí stanovili prozíraví, je pevněji svěřeno paměti a více vyloučen falešný výklad, když je to zapsáno, proto chci já, na Boží pokyn krácející ve stopách těch, kteří jsou označeni svatým křížem, a toužící spatřit hrob našeho Spasitele, oznámit všem budoucím a přítomným, že jsem bratřím, kteří v Teplé slouží Bohu a blažené Marii, natrvalo odevzdal do užívání jmenované místo se vším, co k němu patří, ať už se vrátím nebo ne. Kdybych na této cestě, kterou nastupuji, naplnil svůj životní úděl, pak jsem všechny své pozemky i všechny statky s veškerým dobytkem témuž klášteru navždy daroval. Jestliže se vrátím, pak tyto pozemky kromě Teplé a co je v jejím držení se náležitě vrátí do mé správy. Aby mí příbuzní jmenovanému místu věrně pomáhali, dal jsem jim toto: Blehovi Blehov, Zdeslavovi a jeho dvěma bratřím újezd Stvolínky, Hrděborovi Smilovice, jak říkám, jestliže se nevrátím. Mému kaplanu Holofernovi Malečov, Martinovi Skalici, synu Petrovu Nezly, těmto třem jsem to dal, ať se vrátím nebo ne. Aby nic nedobrého neudělali Bohu a opatství, které jsem založil, z mých bojovníků, kteří ode mne dostali mé statky, ten, který má oráčství, dostane od tepelského (opata) zaplacený dvě hřivny, aby oráčství získal (natrvalo). Ten, který má celou ves, dostane od opata pět hřiven a bude dělat, co bude chtít. Avšak u vesnic, které drželi v lesích, nebude klášter platit nic. Témuž klášteru předávám své služebníky a služby. Všechny své statky svěřuji do správy nynějšímu tepelskému panu opatu. Téhož pana opata a své věrné svěřuji do ochrany Benešovi. Jestli má sestra pozůstala po manželovi v Polsku bude chtít žít v rodné zemi, ať drží Chotěšov se vším příslušenstvím, pokud setrvá ve vdovském stavu. Když se vdá nebo když jako vdova zemře, ty statky ať dostane klášter. Druhé sestře Jitce ať tepelský opat poskytne slušné zabezpečení ze statků, které jsem dal klášteru. Kdyby někdo rozšířil falešnou zprávu o mé smrti, nikomu ať se nevěří, pokud panem opatem nebude zveřejněno určité znamení, které jsem svěřil jenom jemu. Kdyby opatství pro statky, které jsem věnoval Bohu, chtěli napadat moji příbuzní, kromě nepřítelů, kterou si zaslouží od Všemohoucího, hle říkám to před Čechy, ať věnované statky se trvale vrátí do užívání kláštera. Aby pak toto uspořádání zůstalo u budoucích pevně v paměti, rozhodl jsem se svěřit je písmu a dát je potvrdit pečeti pražského kostela, pražského knížete a naší pečeti a uvést také jména těch, kdo byli přítomni. Jména svědků jsou tato: Jindřich, kníže a biskup Čechů, jeho bratr Vladislav, moravský biskup Engelbert, Spytihněv, Vladimír, Florián, probošt a kancléř, Hrabiše, komoří, jeho bratr Slavek, Jiří z Milevska, Jan, sudí a Zuda, jeho bratr, Jaroslav, Budivoj a jeho bratr Ben, Beneš syn Heřmanův, Bertold a jeho syn Sezema, Vítek syn Vítkův, Předbor, Ctibor, Načeplik, Matouš. Kdyby si někdo usmyslil, že výše psané statky uchvátí pro sebe nebo rozchvátí, ať pozná, že upadne do klatby.

Dáno toho léta vtěleného Slova 1197, 15. indikce, žádné epakty, 2. konkurenty.